

ملالی جویا درد مشترک ماست، بیانیید فریاد بکشیم!

ملالی جویا وکیل مردم فراه

خبر حزن انگیز تعلیق ملالی جویا در پارلمان امروز ۲۱ می از طریق بی بی سی در سراسر جهان پخش گردید و همه افغانان عدالت پسند و با وجدان را در تعجب و حیرت فروبرد. به تعقیب سلب اعتماد آقای دادفر اسپنٹا، وزیر خارجه با دانش و کم نظیر افغانستان، اینک ملالی جویا، قهرمان زن افغان، که خارجشم جنایتکاران تنظیمی در پارلمان افغانستان بود، نیز آماج توطئه ای از قبل ترتیب شده عناصر واقعاً غیر ملی قرار گرفته و او را در حالت تعلیق وظیفه قرار داده اند. سوال اینست که مگر ملالی جویا با رأی پارلمان به وکالت مردم برگزیده شده است که بتوان او را مانند یک وزیر حکومت مورد سوال و سلب اعتماد قرار داد و خلع صلاحیت کرد؟

واقعیت اینست که پس از آنکه متهمین به جنایات جنگی در پارلمان منشور مصالحه و بخشودن مجرمین جنگی را به تصویب رساندند، ملالی جویا که بشدت مخالف چنین تصویبی بود، تصمیم گرفت تا به تنهایی قضیه جنایتکاران جنگی را روی دست بگیرد. او این مسئله را در سفر خود به استرالیا و امریکا در ماه اپریل گذشته در مصاحبه ای از تلویزیون آریانا افغانستان اعلام داشت و در سخنرانیها و مصاحبه های تلویزیونی خود از هموطنان عدالت خواه و متضرر خود در داخل و خارج تقاضا نمود تا هر که اسناد و شواهد کتبی، یا صوتی و یا نوارهای فلمی در اختیار داشته باشند در دسترس او قرار بدهند تا او بتواند این اسناد را عندالموقع به دادگاه بین المللی لاهه پیش کند و مرتکبین جنایات جنگی علیه بشریت افغانستان را به پای میز محاکمه بکشاند.

آنانی که خطر کشانیدن خود را در یک چنین دادگاهی حس میکردند، در زیر چتر جبهه ملی به این فیصله رسیدند تا صدای ملالی جویا، این فریاد مظلومان افغانستان را بهر شکل و به هر رنگی که ممکن باشد، خاموش کنند. آنها بالاخره به این نیت پلید و ناپسند خود رسیدند و با تعلیق وی توانستند برای مدتی در پارلمان صدای آتشین وی را خاموش کنند.

ولی آیا میتوان آفتاب را بادو انشگت پنهان کرد؟ هرگز نه! ملالی جویا آفتابی است درخشان که ابرهای سیاه و تاریک خیانت و جنایت را عقب میزند و بانور خود آسمان عدالت را روشن میکند. ملالی جویا اکنون در میان مردم افغانستان و مردمان سراسر جهان به یک چهره شناخته شده، نترس و شجاع و عدالت خواه تبدیل شده و همه میدانند که او را نمیتوان با این توطئه ها و دسایس از میدان مبارزه برای تحقق عدالت و افشای جنایتکاران جنگی خارج ساخت.

اتهامیکه بر ملالی جویا وارد آمده است، اطلاق اصطلاح "طویله" در مورد پارلمان افغانستان عنوان شده و ملالی جویا هم از گفتن آن انکار نکرده است. اما من خود از زبان ملالی جویا در مصاحبه او با رئیس تلویزیون آریانا افغانستان که از امریکا پخش میشود، شنیدم که ملالی جویا، در مورد عده ای از وکلای مردم دوست و برحق پارلمان کلمه "استثنا" را بکار برد و علاوه نمود که با آنها مناسبات حسنه دارد و منظور او آنها نیستند.

چیزی که ملالی جویا نخواست بر زبان بیاورد و من میخواهم یاد آور شوم اینست که مگر در همین پارلمان یکسال قبل در هفتم ماه می ملالی جویا مورد فحش و دشنام های رکیک و دور از کرامت انسانی قرار نگرفت؟ مگر فراموش شده که در همین پارلمان بر روی ملالی جویا با بوتل های آب و چپلک و کفش حمله صورت گرفت؟ مگر او بارها از طرف کسانی

که متهم به جنایات جنگی اند، به مرگ و تجاوز جنسی تهدید نشده است؟ پس او به عنوان یک وکیل و یک خانم برای چنین وکلایی چه باید میگفت؟ آیا او هم میتواند حرکات بالمثل و حرف های بالمثل بیان کند؟ البته که نه، زیرا خانم ها معمولاً در برابر چنین حرکاتی جز ریختن اشک عجز و بیچارگی، کار دیگری کرده نمیتوانند، اما ملالی جویا با شهامت بی نظیر، نه تنها پارلمان را ترک نگفت، بلکه در پاسخ به خبرنگاران اظهار کرد: "هیچکسی صدای او را خاموش کرده نمیتواند."

طبیعی است که مجموعی این بی احترامیها و فحش دادن های به ملالی جویادر پارلمان، اثرات منفی خود را در ذهن این خانم نجیب وباشرف برجا گذاشته و او هم که در خانه ملت بیش از همه خود را توهین شده یافته است، باوجودی که به همین پارلمان منسوب است، آنرا به اصطبل حیوانات تشبیه کرد تا بدینوسیله جواب وکیلانی را داده باشد که علاوه بر ارتکاب جنایات جنگی، اکنون در خانه ملت نیز دست به حرکاتی میزنند که از حیوانات اصطبل هم سرنمیزند.

چرا رئیس پارلمان و دیگر وکیلان محترم که چنین هتک حرمت را نسبت به ملالی جویا شنیدند و دیدند از ملالی جویا به دفاع برخاستند و کسی را به جرم گفتن توهین به یک وکیل پارلمان و آنهم یک وکیل زن حقیقت گو، شجاع و نترس که او و هموعانش در طول تاریخ محرومیت دیده اند، مورد مواخذه قرار ندادند. وکیلان با وجدان میدانند که در پارلمان هیچگاهی از طرف رئیس ولسی جرگه برای ملالی جویا حق سخن گفتن و اظهار نظر داده نشده و نمیشود و ملالی جویا هیچگاهی امکان بیان دردهای مردم مصیبت دیده فراه و همه افغانستان را در پارلمان نیافته است، و تنها در مصاحبه های تلویزیونی چنین امکانی را یافته میتواند و از طریق امواج این رسانه های جمعی است که هرچه بلندتر و آتشین تر فریاد میزند تا مردم افغانستان و جهان صدای او را بشنوند.

خنده آور است که برگناه جنایتکاران جنگی در همین پارلمان خط عفو کشیده میشود، ولی از انتقاد تلخ یک وکیل زن به جوش و خروش می آیند و برای ترساندن و خاموش ساختن وی، جلسه تشکیل داده میشود و او را در حالت تعلیق یعنی مشروط (?) قرار میدهند. اگر انتقاد ملالی جویا این همه درد آور و توهین آمیز تلقی میشود، پس قتل دسته جمعی مردم افشار و تجاوز بردختران آن محله بدستور برخی از رهبران تنظیمها که هم اکنون در پارلمان لم داده اند، باید به مراتب توهین آمیز تر و ناروا تر از یک انتقاد تلقی شود و میبایستی چنین جنایتکارانی هرچه زودتر از پارلمان به بیرون انداخته میشدند! ولی چنین فیصله بی درحق آن جنایتکاران صورت نمیگیرد، زیرا که مرتکبین آن جنایات مرد(?) گفته میشوند، نه زن، و اکنون هم اگر همین انتقاد از سوی یکی از رهبران تنظیمی در پارلمان صورت میگرفت، یقیناً هیچکسی آنرا اینقدر جدی نمیگرفت و توهین تلقی نمیکرد، ولی چون ملالی جویا یک زن است و زن در جامعه مردسالار ما از مقام شایسته انسانی برخوردار نیست، اینست که برای ترساندن زنان و خاموش کردن صدای حق طلبانه آنان، بطور سنتی و تصنعی چنین فیصله مضحکی صورت گرفت.

ملالی جویا وکیل مردم رنج دیده و ستم کشیده اما شجاع و لایب فراه است، که در دفاع از استقلال وطن طرد دشمنان و دفاع از نوامیس ملی از هیچ کجای دیگر کشور کمتر قربانی نداده اند و بنابراین به هیچکس حق نخواهند داد که سرنوشت ملالی جویا، وکیل برحق و حق گوی آنها، از سوی متهمین به جنایات بشری رقم بخورد. آنها بزودی از ملالی جویا به عنوان شرف و حیثیت خود به دفاع برخوانند خاست و جواب محکمی به دسایس جنایتکاران پارلمان نشین خواهند داد. مردم ستم دیده افغان، ملالی جویا، صدای مظلومان افغانستان و درد مشترک همه ماست، هرچه رساتر باید فریاد کشید و از او بخاطر صداقتش در گفتار و شجاعتش به حیث یک زن باید حمایت نمود.

زننده بادماللی جویا

کوبنده باد فریاد مظلومان وطن

۲۰۰۷/۵/۲۱